

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10C/153/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812205437
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8812205437.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: I. U., nar. XX.X.XXXX, bytom B. I. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov o zaplatenie 5.565,37 s príslušenstvom, o zaplatenie 2.109,82 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 1.367,10 eur a v časti úroku z omeškania nad 9 % ročne z mesačných splátok úveru vo výške 33,76 eur splatných od 21. 06. 2009 do 21. 03. 2011 až do dňa zaplatenia a v časti vyčísleného úroku z omeškania v sume 74,51 eur.

Súd zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 742,72 eur spolu s: 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 06. 2009 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 07. 2009 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 08. 2009 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 09. 2009 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 10. 2009 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 11. 2009 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 12. 2009 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 01. 2010 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 02. 2010 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 03. 2010 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 04. 2010 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 05. 2010 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 06. 2010 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 07. 2010 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 08. 2010 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 09. 2010 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 10. 2010 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 11. 2010 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 12. 2010 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 01. 2011 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 02. 2011 do zaplatenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 03. 2011 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania b u d e rozhodnuté samostatným uznesením v lehote do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 28.5.2012 domáhal voči žalovanej zaplata sumy 2.109,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 74,51 eur a úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.919,93 eur od 27.8.2011 do zaplata a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 24.3.2011 medzi postupcom G. G., Z..G., a postupníkom EOS KSI Slovensko, s.r.o., postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Ďalej uviedol, že pôvodný veriteľ a žalovaná uzatvorili dňa 13.04.2006 Zmluvu č. 561452066 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej aj „VOP“). Na základe uvedenej Zmluvy G. G., Z..G.. poskytla žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, postupca odstúpil od Zmluvy a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 2.169,82 eur (65 368,00 Sk), ktorá pozostávala z istiny 1.979,93 eur (59 647,37 Sk), riadneho úroku 3,89 eur (117,19 Sk), úroku z omeškania 186,00 eur (5 603,44 Sk) a ostatného príslušenstva 0,00 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca G. G., Z..G.. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná uznala vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Žalovaná týmto pristúpila k záväzku podľa §533 a nasl. Zák. 40/1964 Zb. Žalovaná zároveň uznala aj náklady inkasného konania, ktoré si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 25.03.2011, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Pokiaľ ešte nenastala riadna splatnosť úveru žalobca si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia Oznámenia a vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru alebo splatnosti prvej neuhradenej splátky podľa Dohody o uznaní záväzku. Žalovaná ku dňu spísania žaloby uhradila sumu 50,00 eur dňa 24.05.2011 a sumu 10,00 eur dňa 26.08.2011. Dlžná suma je vo výške 2.109,82 eur (63.560,44 Sk), pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1.919,93 eur (57 839,81 Sk) (t.j. rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu), z riadneho úroku vo výške 3,89 eur (117,19 Sk) (t.j. rozdiel medzi postúpenými riadnymi úrokmi a platbami započítanými na tieto úroky), z úroku z omeškania vo výške 186,00 eur (5 603,44 Sk) (t.j. rozdiel medzi postúpenými úrokmi z omeškania a platbami započítanými na tieto úroky).

Žalovaná žiadala žalobu žalobcu zamietnuť, osvojila si vyjadrenie vedľajšieho účastníka.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vzniesol námietku premlčania a žiadal žalobu žalobcu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, a to Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 13.4.2006, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 medzi G. G., Z..G.. a žalobcom a prílohou č. 1 k tejto zmluve o postúpení zo dňa 24.3.2011, Oznámeniami o postúpení pohľadávky zo dňa 12.4.2011, podacím hárkom, pokusom o zmier zo dňa 25.4.2012, Dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 11.5.2011. Ďalej vykonal dokazovanie oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 22.6.2012 a písomným vyjadrením písomného účastníka zo dňa 8.11.2013, písomnými podaniami žalobcu zo dňa 13.8.2012, dňa 14.8.2012, dňa 27.8.2012, zo dňa 8.2.2013, zo dňa 14.5.2013, dňa 26.11.2013, výsluchom žalovanej, ústrižkom poštovej poukážky zo dňa 11.3.2009 a pokladničnými dokladmi o vklade zo dňa 9.11.2007, dňa 21.11.2008, dňa 8.11.2007, dňa 21.10.2008, dňa 23.2.2007 predloženými žalovanou, prednesom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a právneho zástupcu žalobcu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Postupca G. G., Z..G.. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 13.4.2006 v súlade s ust. § 497 až 507 Obchodného zákonníka Zmluvu o splátkovom úvere č. 0561452066. Podľa článku. I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za

podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Výška úveru bola 1.244,77 eur (37.500,-Sk), úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 17,70 % ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou mesačných splátok vo výške 33,76 eur (1017,- Sk) splatných k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.5.2006 a konečná splatnosť úveru dňa 20.3.2011.

Podľa bodu 2. článku II. zmluvy, dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s VOP a Úverovými podmienkami, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlasuje, že sa oboznámil so sadzobníkom a súhlasí s ním. Pre účely úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou s účinnosťou od 1.8.2002.

Ako vyplýva z bodu 3. článku II. zmluvy všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Podľa bodu 4. článku II. zmluvy zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

V zmysle Článku 7., bod 7.2.4. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), banka poskytne splátkový úver, t. j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov a úrokov sa uskutoční formou splátok klienta.

Ako vyplýva z Článku 7., body 7.3.2., 7.3.3. VOP, pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva spláca Klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere. Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť poukázanou sumou nakladať.

Podľa Článku 7, bod 7.4.2. VOP, úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru. Klient je povinný zaplatiť banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia, t. j. časového obdobia dohodnutého v zmluve o úvere resp. spôsobom v nej dohodnutým, počas ktorého sú Bankou účtované úroky, na konci ktorého sú úroky splatné a po ktorom môže nasledovať ďalšie úrokové obdobie.

V zmysle Článku 7., bod 7.6.1. VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany Klienta alebo, ak je Klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré tvoria viac ako 10 dní, banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požiadať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere, a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky vrátane jej príslušenstva.

Podľa predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011 spolu s jej prílohou, kde je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovanej, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy, došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - G. G., Z.G.. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 vyplýva, že istina úveru do splatnosti predstavuje sumu 1.979,93 eur a úroky z omeškania predstavujú sumu 186,00 eur, pričom splatnosť úveru nastala dňa 20.3.2011.

Právny zástupca žalobcu listom zo dňa 25.4.2012 označeným ako Pokus o zmier, vyzval žalovanú na uhradenie pohľadávky spolu v sume 2.447,47 eur, pozostávajúcej z neuhradeného úveru vo výške 1.919,93 eur, zmluvného/zákonného úroku vo výške 187,65 eur, riadneho úroku v sume 3,89 eur, úroku z omeškania vo výške 186,- eur, dlžníkom uznaných nákladov inkasného konania.

Postúpenie predmetnej pohľadávky oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej listom zo dňa 12.4.2011.

Dňa 11.5.2011 bola uzatvorená Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (ďalej len „Dohoda“) medzi žalobcom a žalovanou. V Článku 2. Dohody - Uznanie záväzku, žalovaná ako dlžník uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny v sume 1.979,93 eur, z ostatného príslušenstva podľa zmluvy v sume 189,89 eur, z úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.979,93 eur za dobu od 24.3.2011 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa tejto dohody a nákladov na inkasné konanie vo výške 150,- eur. V Článku 3. Dohody - Forma splatenia záväzku, bod 3.4 osoba uvedená v bode dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Žalovaná vo výpovedi uviedla, že na dohode o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach sa nachádza jej podpis. Uzavrela zmluvu s právnym predchodcom žalobcu, zaplatila 6.000,- Sk, potom 50 eur, 30 eur, neskôr uzavrela dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, ktorá jej bola písomne doručená. Po podpísaní jeden exemplár poslala žalobcovi. Splátky uhrádzala nepravidelne.

Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že si po čiastočnom späťvzátí nárokuje 22 nepremlčaných splátok v štvorročnej premlčacej dobe. Považuje nárok za dôvodný v celej časti, ktorá prevyšuje teda uplatnený nárok po čiastočnom späťvzátí. Najvyšší súd SR vyslovil právny názor v rozhodnutí sp.zn. 6Ncdo/4/2012, že na zmluvu o úvere ako absolútny obchod je potrebné vždy aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka vrátane ustanovení o premlčaní.

Vedľajší účastník na strane žalovanej prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že žalobu považuje za dôvodnú len do výšky desiatich nepremlčaných splátok v trojročnej premlčacej dobe teda konkrétne sumy 337,60 eur so zákonným úrokom z omeškania z desiatich splátok

Žalobca v písomných vyjadreniach uviedol, že istina vo výške 1.979,93 eur pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatku za správu účtu a zo zmluvných úrokov: Žalovaná dňa 13.04.2006 čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 1.244,77 eur (37.500.-Sk). Žalovaná z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške 629,55 eur (18.965,90 Sk).

Vedľajší účastník na strane žalovanej v písomnom vyjadrení uviedol, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, aby od úverovej zmluvy právny predchodca žalobcu skutočne odstúpil. Z podania žalobcu zo dňa 25. 4. 2012 označeného ako „pokus o zmier“ zasa vyplýva, že pôvodný veriteľ G., Z..G.. vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, avšak neuviedol, ku ktorému dňu tak učinil. Keďže žalobca relevantne nepreukázal, akým spôsobom bol úverový vzťah ukončený, jediným dôkazom je výstup z bankového systému označený ako „Príloha k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 3. 2011“, odkiaľ vyplýva, že pohľadávka bola v omeškani 1.190 dní. Z uvedeného je zrejmé, že úverový vzťah bol ukončený v decembri 2007. G., Z..G.. ako banka je držiteľom „bankového povolenia“ podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách, teda nemohla postúpiť žalobcovi ako „nebanke“ tzv. živý úver, pretože bankové úvery môže poskytovať a spravovať iba banka. Predmetom postúpenia teda už mohla byť (a aj bola) pohľadávka z ukončeného úverového vzťahu. S poukazom na uvedené vedľajší účastník vznáša námietku premlčania celej pohľadávky žalobcu uplatňovanej žalobou, pretože žaloba bola súdu doručená dňa 28. 5. 2012, teda po uplynutí premlčacej doby. Vedľajší účastník je v konaní zásadne oprávnený na všetky úkony (s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom), na ktoré je oprávnený hlavný účastník, a tieto úkony robí práve v prospech (a s účinkami pre) hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje. Účinne vznesená námietka premlčania znamená, že premlčané právo už žalobcovi nemožno súdom priznať a v súdnom konaní by bol neúspešný. Vedľajší účastník k doručenej Dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 11. 5. 2011 uvádza, že je kombináciou jednostranných a dvojstranných právnych úkonov upravujúcich právne vzťahy, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľskej zmluvy. Je to formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, ktorý nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Tento formulár obsahuje jednostranný právny úkon uznania záväzku a dvojstranné právne úkony pri dohode o splátkach záväzku a dohode o uzatvorení rozhodcovskej doložky. Vzhľadom k predformulovanému obsahu Dohody možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. V dohodách s niektorými dlžníkmi sa dokonca neuvádza ani výška splátky ako esenciálna náležitosť dohody o splátkach. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane „skryté“ do bodu 3. Forma splatenia záväzku, pričom

by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2 Dohody. Rozhodcovská doložka v bode 4 Dohody je ako neprijateľná zmluvná podmienka v právnych vzťahoch vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy postihnutá absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. písm. r.), ods. 5 OZ) a jej nulitné právne účinky v spotrebiteľských zmluvách už boli početne judikované Súdny dvorom EÚ, Ústavným súdom SR, Najvyšším súdom SR, ale aj súdmi nižších stupňov. Takto predformulovaná Dohoda nemôže byť pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľná a určitá, pretože inštitúty uznania záväzku, premĺčania, prípadne rozhodcovskej doložky, ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej ZOS), pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom boli využitie omyl a lesť v snahe dosiahnuť uznanie premĺčaného záväzku spotrebiteľa. Citované ustanovenie je jedinou explicitnou definíciou dobrých mravov v našom právnom poriadku. Nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praxe a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Dohodou sa dodatočne upravujú práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je nutné považovať Dohodu za dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda k spotrebiteľskej zmluve, z ktorej žalobca odvodzuje svoj právny nárok. Dohoda, ako právny úkon, je pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ustanoveniami spotrebiteľského práva neplatná.

V zmysle § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

V zmysle § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzavretá 13.4.2006, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy (znenie účinné od 1.4.2004).

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná

v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Ako vyplýva z § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Ako vyplýva z § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

V zmysle § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Ako vyplýva z § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

V zmysle ust. § 96 ods. 1 a ods 3 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podaním doručeným súdu dňa 5.12.2013 žalobca upravil petit žaloby tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 742,72 eur spolu s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 06. 2009 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 07. 2009 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 08. 2009 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 09. 2009 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 10. 2009 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 11. 2009 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 12. 2009 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 01. 2010 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 02. 2010 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 03. 2010 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 04. 2010 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 05. 2010 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 06. 2010 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 07. 2010 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 08. 2010 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 09. 2010 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 10. 2010 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 11. 2010 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 12. 2010 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 01. 2011 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 02. 2011 do zaplattenia, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,76 eur od 21. 03. 2011 do zaplattenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vyššie uvedené podanie posúdil súd podľa obsahu ako čiastočné späťvzatie žaloby, keďže žalobca požadoval nižšiu sumu ako v žalobe. Žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konanie v rozsahu späťvzatia, teda ohľadne sumy 1.367,10 eur a v časti úroku z omeškania nad 9 % ročne z mesačných splátok úveru vo výške 33,76 eur splatných od 21. 06. 2009 do 21. 03. 2011 až do dňa zaplattenia a v časti vyčísleného úroku z omeškania v sume 74,51 eur, zastavil.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere medzi účastníkmi konania došlo dňa 13.4.2006, pričom bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.244,77 eur, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 17,70 % ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou mesačných splátok vo výške 33,76 eur splatných k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.5.2006 a konečná splatnosť úveru dňa 20.3.2011.

Žalovaná ako aj vedľajší účastník na strane žalovanej vzniesli námietku premlčania uplatneného nároku.

Žalobca si po čiastočnom späťvzatí žaloby uplatňuje iba svoj nárok na 22 neuhradených splátok úveru splatných odo dňa 20.6.2009 do 20.3.2011.

Keďže v konaní nebolo preukázané aby došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, je potrebné začiatok plynutia premlčacej doby stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Nepremilčuje sa teda celý dlh naraz, ale každá jednotlivá splátka úveru má samostatnú trojročnú premlčaciu dobu. Vzhľadom na skutočnosť, že nedošlo k predčasnému zosplatneniu úveru a žaloba bola podaná na súde dňa 28.5.2012, jedná sa o splátky splatné najneskôr 28.5.2009. Nepremilčanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky spätne od podania žaloby. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, nepremilčanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20.6.2009 do 20.3.2011. Jedná sa tak o 22 nepremilčaných splátok po 33,76 eur, teda spolu ide o istinu a úrok z úveru v sume 742,72 eur. Uvedený nárok súd považuje za dôvodný v celom rozsahu, preto ho žalobcovi priznal.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava

premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

Súd je toho názoru, že ust. bodu 4. článku II. zmluvy v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

Pokiaľ ide o námietku vedľajšieho účastníka, že indíciou predčasného zosplatnenia úveru je zmienka v podaní žalobcu zo dňa 25. 4. 2012 označeného ako „pokús o zmier“ o tom, že pôvodný veriteľ G., Z..G.. vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, avšak neuviedol, ku ktorému dňu tak učinil, je potrebné uviesť, že v predmetnom podaní sa takáto zmienka o mimoriadnom zosplatnení úveru nenachádza.

V danom prípade, keďže ide o zmluvu spotrebiteľskú, súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil 17,70 % ročne.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté

úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v apríli 2006 činil úrok 12,57% p.a. Z toho je zrejmé, že ročný úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom značne neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za primeranú a v súlade s dobrými mravmi.

V časti uplatnených úrokov z omeškania súd žalovanú zaviazal k zaplateniu úrokov z omeškania v zákonnej výške 9 % ročne zo súm jednotlivých splátok (22 neuhradených splátok úveru) odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia, ako to požadoval žalobca, ktorý úrok z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu. Odo dňa 21.6.2009 až do 21.3.2011 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 1% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 9 % ročne.

Súd tak považoval nárok žalobcu v uplatnenom rozsahu za dôvodný a priznal žalobcovi sumu 747,72 eur pozostávajúcu z istiny a úroku z úveru a úroky z omeškania z jednotlivých splátok.

Žalobca si svoj nárok v konaní pôvodne uplatňoval proti žalovanej aj z titulu toho, že s ňou dňa 11.5.2011 uzatvoril Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a z toho, že žalovaná v tomto dokumente prehlásila, že má vedomosť o premlčaní dlhu a o jeho následkoch.

Žalovaná dňa 11.5.2011 podpísala vyššie uvedenú dohodu. Napriek tomu, že v čase podpisu predmetnej dohody ešte nemala byť pohľadávka žalobcu premlčaná, v bode 3.4 dohody je uvedené, že žalovaná vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. V danom prípade totiž ide o predformulovaný obsah dohody. Samotné uznanie dlhu je spojené s dohodou o uzavretí splátkového kalendára, pričom je možné mať pochybnosti o tom, že žalovaná si bola vedomá dôsledkov uznania dlhu, najmä predĺženia premlčacej doby v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľ, ktorému išlo najmä o to, aby mohol uhradiť dlh v splátkach, keďže sociálna situácia mu nedovoľovala uhradiť dlh naraz, musel podpísať celý formulár, pričom je zrejmé aj z výpovede žalovanej, že význam obsahu formulára, ktorý podpísala jej neboli úplne zrejmý resp. ho chápala ako dohodnutý splátkový kalendár. Vzhľadom na takto predformulovaný obsah a okolnosti podpisu dohody možno mať vážne pochybnosti aj o tom, že ide o skutočný prejav vôle žalovanej uznať dlh a nejde iba o vôľu uzavrieť dohodu o splátkach so žalobcom.

Tak ako súd vyššie uviedol, právny vzťah medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a teda na tento je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu a teda aj na právny úkon uznania dlhu žalovanou. Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach je potrebné považovať za dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda k spotrebiteľskej zmluve, z ktorej žalobca odvodzuje svoj právny nárok. Právny režim predbežne formulovanej štandardnej zmluvy definovaný v čl. 3 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, teda nevyhnutne musí dopadať aj na predmetnú dohodu.

Súd predmetnú spotrebiteľskú vec podrobil aj z pohľadu súdnej kontroly nekalých obchodných praktík. Inštitút nekalej obchodnej praktiky je zákonným termínom, ktorý nie je možné prehliadať ani v rovine súkromného práva.

V prípade, že žalobca uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu takto uplatnenému právu. Ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Konaním v rozpore s dobrými mravmi na účely zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. (účinný v čase podpisu dohody) sa rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej dohody (§ 4 ods. 8 zák. o ochrane spotrebiteľa).

U iných praktík ako sú taxatívne uvedené v prílohe č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa je pre záver o nekalosti dôležitá existencia nižšie uvedených aspektov.

Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa).

Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa).

Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil (§ 2 písm. r) zákona o ochrane spotrebiteľa).

Zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 11.5.2011, súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Uznanie dlhu žalovanou súd považuje za právne neúčinné, pretože, ako už súd uviedol vyššie, žalovaná nemala vedomosť o následkoch uznania dlhu, ktoré je zakomponované do dohody, pričom je možné mať pochybnosti o tom, že ide o skutočný prejav vôle žalovanej uznať dlh a nejde iba o vôľu uzavrieť dohodu o splátkach so žalobcom. Z uvedeného je zrejmé, že pri dostatku informácií by žalovaná uvedenú dohodu nepodpísala. Žalobca v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti žalovanú nepoučil o následkoch podpisu dohody a uznania, pričom žalovaná v dobrej viere a snahe uhradiť dlh v splátkach, podpísala formulár, obsah ktorého jej nebol úplne zrejmy.

Ak by žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou, nepoužil by jeden formulár, ktorý obsahuje dohodu o splátkach ako dvojstranný právny úkon, zároveň uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon. Takto vytvorený formulár pôsobí na spotrebiteľa prinajmenšom máťúco, pričom možno predpokladať, že práve to je jeho účelom.

Zo samotného znenia Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach je zrejmé, že sa jedná o formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok žalovanej strane vo forme povolenia splátok dlhu, no jeho skrytým cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie žalobného nároku. Zo samotného textu predmetnej dohody vyplýva, že ide o formulár, ktorý žalobca používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov a údaje o dlžníkoch sú následne do formulára dopisované rukou. Ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol možnosť uhrádzať svoj dlh v splátkach. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný žalobcom, nie však žalovanou ako spotrebiteľom, ktorý obsah formulára nemôže nijako ovplyvniť.

Keďže súd zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, lebo pri uzavretí predmetnej dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a čestnosti, tak ako sa nimi súd zaoberal a uviedol vyššie a ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, a teda absolútne neplatný, súd by neposkytol ochranu takto uplatnenému právu, ak by si ho žalobca napriek premlčaniu v konaní ďalej uplatňoval.

Podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije.

S poukazom na vyššie uvedené súd o trovách konania rozhodne samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.